

บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
เรื่อง การได้สัญชาติไทยตามมาตรา ๒๓ แห่งพระราชบัญญัติสัญชาติ (ฉบับที่ ๔)
พ.ศ. ๒๕๕๑

กรรมการปกครองได้มีหนังสือ ด่วนมาก ที่ มท ๐๓๐๙.๑/๒๗๓๕๑ ลงวันที่ ๑๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๓ ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สรุปความได้ว่า กรรมการปกครองได้รับหนังสือหารือของคณะกรรมการวิสามัญศึกษาปัญหาการบังคับใช้กฎหมายและแนวทางแก้ไขการไร้สถานะและสิทธิของบุคคลในประเทศไทย วุฒิสภา กรณีนุสนธิชนและเชษฐาได้ร้องเรียนเรื่องนางสาวสุกฤษฎี เจริญแก้ว นักศึกษามหาวิทยาลัยแม่โจ้ ถูกเพิกถอนสิทธิการได้รับทุนการศึกษาตามโครงการจัดส่งนักศึกษาชาวไทยไปศึกษาต่อในระดับมหาวิทยาลัยของกรรมการปกครองกระทรวงมหาดไทย เนื่องจากขาดคุณสมบัติกล่าวคือไม่มีสัญชาติไทย ซึ่งมีผลกระทบต่อการศึกษาในระดับอุดมศึกษาเพราะฐานะยากจน โดยข้อเท็จจริงปรากฏว่า นางสาวสุกฤษฎีฯ สมัครงเป็นนักศึกษาตามโครงการฯ เมื่อวันที่ ๒๒ เมษายน ๒๕๕๓ ต่อมา ได้ยื่นคำขอลงรายการสัญชาติไทยในทะเบียนบ้านตามมาตรา ๒๓ แห่งพระราชบัญญัติสัญชาติ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๑ เมื่อวันที่ ๑๗ พฤษภาคม ๒๕๕๓ และนายอำเภอได้มีคำสั่งอนุญาตให้ลงรายการสัญชาติไทยได้ตามคำขอเมื่อวันที่ ๓๐ กรกฎาคม ๒๕๕๓ โดยเจ้าหน้าที่แจ้งเหตุผลที่เพิกถอนสิทธิการได้รับทุนการศึกษาเนื่องจากไม่มีหลักฐานแสดงว่าเป็นผู้มีสัญชาติไทย ซึ่งคณะกรรมการวิสามัญฯ มีความเห็นตามมาตรา ๒๓ แห่งพระราชบัญญัติสัญชาติ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๑ บัญญัติไว้อย่างชัดเจนให้บุคคลได้สัญชาติไทยตั้งแต่วันที่กฎหมายฉบับนี้ใช้บังคับ คือ วันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑ ประเด็นของเรื่องนีจึงเป็นปัญหาการตีความกฎหมายดังกล่าวว่ามีเจตนารมณ์ให้บุคคลมีสัญชาติไทยตั้งแต่วันที่ใดจึงส่งเรื่องดังกล่าวให้กรรมการปกครองพิจารณา

กรรมการปกครองได้ตรวจสอบประเด็นเรื่องการได้สัญชาติไทยตามมาตรา ๒๓ แห่งพระราชบัญญัติสัญชาติ (ฉบับที่ ๔)ฯ สรุปความเห็นได้เป็น ๒ ฝ่าย คือ

ฝ่ายที่หนึ่ง เห็นว่า บุคคลที่มีคุณสมบัติตามมาตรา ๒๓ แห่งพระราชบัญญัติสัญชาติ (ฉบับที่ ๔)ฯ ย่อมได้สัญชาติไทยทันทีตั้งแต่วันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑ ซึ่งเป็นวันที่กฎหมายฉบับดังกล่าวมีผลใช้บังคับ ถึงแม้ว่าบุคคลนั้นจะยังไม่ได้ยื่นคำขอลงรายการสัญชาติไทยในทะเบียนบ้าน หรือยื่นคำขอแล้ว แต่อยู่ระหว่างการพิจารณาของผู้มีอำนาจก็ตาม บุคคลย่อมอ้างสิทธิการเป็นผู้มีสัญชาติไทยได้ตามกฎหมายและสามารถใช้สิทธิของตนได้ ส่วนการลงรายการสัญชาติไทยในทะเบียนบ้านหรือเอกสารการทะเบียนราษฎรเป็นขั้นตอนการดำเนินการของเจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งไม่อาจทำให้เจ้าของสิทธิเสื่อมสิทธิตามที่กฎหมายกำหนดไว้ ซึ่งตามความเห็นของฝ่ายนี้ชนกลุ่มน้อยที่ทางราชการจัดทำทะเบียนไว้และกำหนดให้อาศัยอยู่ในพื้นที่ควบคุม ถ้าเป็นบุคคลตามมาตรา ๒๓ แห่งพระราชบัญญัติสัญชาติ (ฉบับที่ ๔)ฯ ย่อมสามารถเดินทางออกนอกเขตพื้นที่ควบคุมได้

ส่งพร้อมหนังสือ ด่วนมาก ที่ นร ๐๙๐๔/๑๗๓ ลงวันที่ ๑๑ พฤษภาคม ๒๕๕๔ ซึ่งสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกามีถึงสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

อย่างมีเงื่อนไข กล่าวคือ บุคคลที่จะได้สัญชาติไทยนอกจากจะต้องเป็นผู้ที่เกิดในประเทศไทย และถูกถอนสัญชาติไทย หรือไม่ได้สัญชาติไทยโดยผลของประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๓๓๗ แล้ว ยังจะต้องมีคุณสมบัติอื่น ๆ ประกอบด้วย คือ จะต้องอาศัยอยู่จริงในราชอาณาจักรไทยติดต่อกัน โดยมีหลักฐานทางทะเบียนราษฎร และเป็นผู้มีความประพฤติดีหรือทำคุณประโยชน์ให้แก่สังคม หรือประเทศไทย ซึ่งหมายความว่า บุคคลตามมาตรา ๒๓ แห่งพระราชบัญญัติสัญชาติ (ฉบับที่ ๔) อาจอ้างสิทธิการเป็นผู้มีสัญชาติไทยได้ตั้งแต่วันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑ แต่จะต้องผ่านการพิสูจน์คุณสมบัติตามกฎหมายกำหนดก่อน จึงจะได้สิทธิในสัญชาติไทยและสามารถใช้สิทธิของตนได้ โดยวรรคสองของมาตรา ๒๓ แห่งพระราชบัญญัติสัญชาติ (ฉบับที่ ๔) กำหนดให้นายทะเบียนอำเภอ หรือนายทะเบียนท้องถิ่นเป็นผู้รับเรื่องเพื่อขอพิสูจน์คุณสมบัติดังกล่าว และเมื่อผ่านการตรวจพิสูจน์ คุณสมบัติแล้ว (ได้รับอนุญาตให้ลงรายการสัญชาติไทยในทะเบียนบ้าน) ย่อมถือได้ว่าบุคคลนั้น เป็นผู้มีสัญชาติไทยตั้งแต่วันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑

กรมการปกครองได้พิจารณาข้อหาหรือของคณะกรรมการการวิสามัญฯ แล้ว เห็นว่า บุคคลที่มีคุณสมบัติตามมาตรา ๒๓ แห่งพระราชบัญญัติสัญชาติ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๑ ย่อมได้สัญชาติไทยตั้งแต่วันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑ ซึ่งเป็นวันที่กฎหมายฉบับนี้มีผลใช้บังคับ แต่จะต้องผ่านการพิสูจน์คุณสมบัติตามที่กฎหมายกำหนดก่อน โดยการยื่นคำขอลงรายการสัญชาติไทย ในทะเบียนบ้านตามมาตรา ๒๓ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติสัญชาติ (ฉบับที่ ๔) และเมื่อ ได้รับการพิสูจน์คุณสมบัติแล้ว จึงสามารถใช้สิทธิการเป็นผู้มีสัญชาติไทยได้ กล่าวคือ ผู้นั้น จะได้สิทธิในสัญชาติไทยตั้งแต่วันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑ แต่จะใช้สิทธิของตนได้ต่อเมื่อได้รับ อนุญาตให้ลงรายการสัญชาติไทยในทะเบียนบ้านแล้ว ดังนั้น กรณีของนางสาวสุทธทัยฯ ซึ่งสมัคร เข้าเป็นนักศึกษาตามโครงการจัดส่งนักศึกษาชาวไทยภูเขาศึกษาต่อในระดับมหาวิทยาลัยของ กรมการปกครอง เมื่อวันที่ ๒๒ เมษายน ๒๕๕๓ โดยยังไม่มีหลักฐานแสดงว่าเป็นผู้มีสัญชาติไทยนั้น บุคคลดังกล่าวอาจอ้างสิทธิการได้สัญชาติไทยตามมาตรา ๒๓ แห่งพระราชบัญญัติสัญชาติ (ฉบับที่ ๔) ในขณะสมัครเข้าเป็นนักศึกษาตามโครงการฯ แต่ยังไม่อาจใช้สิทธิในความเป็นผู้มีสัญชาติไทย ในขณะนั้นได้ เนื่องจากยังไม่ผ่านการตรวจพิสูจน์คุณสมบัติตามมาตรา ๒๓ แห่งพระราชบัญญัติ สัญชาติ (ฉบับที่ ๔) ฯ

อย่างไรก็ตาม เนื่องจากการพิจารณาเรื่องดังกล่าวเป็นประเด็นปัญหาการตีความ ข้อกฎหมายซึ่งยังไม่มีหน่วยงานใดให้ความเห็นไว้อย่างชัดเจน และเป็นเรื่องที่มีผลกระทบ ถึงสิทธิของบุคคลตามรัฐธรรมนูญและกฎหมายที่เกี่ยวข้อง ดังนั้น เพื่อให้การพิจารณาเรื่องนี้ เป็นไปด้วยความรอบคอบได้ข้อยุติที่ถูกต้องสำหรับใช้เป็นแนวทางปฏิบัติต่อไป กรมการปกครอง จึงขอเรียนหารือคณะกรรมการกฤษฎีกา ดังนี้

(๑) บุคคลที่มีคุณสมบัติตามมาตรา ๒๓ แห่งพระราชบัญญัติสัญชาติ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๑ จะถือเป็นผู้มีสัญชาติไทยและใช้สิทธิในสถานะบุคคลสัญชาติไทยได้ตั้งแต่วันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑ ซึ่งเป็นวันที่กฎหมายฉบับนี้มีผลใช้บังคับ แม้จะยังไม่ได้นำคำขอลงรายการ สัญชาติไทยในทะเบียนบ้านเพื่อพิสูจน์คุณสมบัติตามกฎหมายกำหนดหรือยื่นคำขอแล้วแต่อยู่ระหว่าง การพิจารณาของผู้มีอำนาจก็ตาม หรือจะถือว่าเป็นผู้มีสัญชาติไทยต่อเมื่อได้นำคำขอลงรายการ สัญชาติไทยในเอกสารการทะเบียนราษฎรตามวรรคสองของมาตรา ๒๓ และผ่านการพิจารณา จากผู้มีอำนาจตามกฎหมายแล้ว จึงจะสามารถใช้สิทธิในสถานะบุคคลสัญชาติไทยได้ และการได้ สัญชาติไทยดังกล่าวมีผลต่อบุคคลนั้นตั้งแต่วันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑

(๒) กรณีของนางสาวสุทธทัย เจริญแก้ว ซึ่งสมัครเข้าเป็นนักศึกษาตามโครงการจัดส่งนักศึกษาชาวไทยภูเขาศึกษาต่อในระดับมหาวิทยาลัยของกรมการปกครอง เมื่อวันที่ ๒๒ เมษายน ๒๕๕๓ โดยยังไม่มีหลักฐานแสดงว่าเป็นผู้มีสัญชาติไทย แต่ได้ยื่นคำขอลงรายการสัญชาติไทยในทะเบียนบ้านตามมาตรา ๒๓ แห่งพระราชบัญญัติสัญชาติ (ฉบับที่ ๔)ฯ เมื่อวันที่ ๑๗ พฤษภาคม ๒๕๕๓ และได้รับอนุญาตให้ลงรายการสัญชาติไทยในทะเบียนบ้านเมื่อวันที่ ๓๐ กรกฎาคม ๒๕๕๓ นั้น จะถือได้ว่านางสาวสุทธทัยฯ เป็นผู้มีคุณสมบัติในเรื่องสัญชาติไทยในขณะที่สมัครเป็นนักศึกษาตามโครงการฯ และสามารถใช้อุทธรณ์คดีดังกล่าวในการรับทุนการศึกษาได้หรือไม่ อย่างไร ซึ่งกรณีของนางสาวสุทธทัยฯ จะมีผลต่อบุคคลอื่นที่มีลักษณะเดียวกันอีกจำนวนมาก ไม่เฉพาะสิทธิในเรื่องของทุนการศึกษาเท่านั้น แต่จะหมายถึงสิทธิอย่างอื่นด้วย เช่น สิทธิในหลักประกันสุขภาพ สิทธิในการเดินทาง สิทธิในการทำงาน เป็นต้น

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๖) ได้พิจารณาข้อหารือของกรมการปกครอง โดยมีผู้แทนกระทรวงมหาดไทย (กรมการปกครอง) เป็นผู้ชี้แจงข้อเท็จจริงแล้ว เห็นว่า การพิจารณาการได้สัญชาติไทยของนางสาวสุทธทัยฯ เป็นการพิจารณาถึงคุณสมบัติของนางสาวสุทธทัยฯ ซึ่งเป็นปัญหาข้อเท็จจริง มิใช่การพิจารณาให้ความเห็นทางกฎหมายเพื่อประโยชน์ในการบริหารราชการแผ่นดินตามนัยข้อ ๔ แห่งระเบียบคณะกรรมการกฤษฎีกา ว่าด้วยการรับปรึกษาให้ความเห็นทางกฎหมายของกรรมการกฤษฎีกา พ.ศ. ๒๕๒๒ และในการพิจารณาปรากฏข้อเท็จจริงเพิ่มเติมจากคำชี้แจงของผู้แทนกรมการปกครองว่า ในระหว่างที่กรมการปกครองพิจารณาปัญหาเกี่ยวกับคุณสมบัติในเรื่องสัญชาติไทยเพื่อการสมัครขอรับทุนการศึกษาตามโครงการจัดส่งนักศึกษาชาวไทยภูเขาศึกษาต่อในระดับมหาวิทยาลัยของกรมการปกครองนั้น นางสาวสุทธทัยฯ ได้รับจัดสรรทุนการศึกษาอื่นทดแทนแล้ว กรณีจึงไม่มีประเด็นปัญหาที่ต้องพิจารณาคุณสมบัติในเรื่องสัญชาติไทยและสิทธิของนางสาวสุทธทัยฯ ข้อหารือที่กรมการปกครองขอหารือมานี้จึงมีประเด็นปัญหากฎหมายที่ข้อหารือเพียงประเด็นเดียว คือ การได้สัญชาติไทยของบุคคลที่มีคุณสมบัติตามมาตรา ๒๓ แห่งพระราชบัญญัติสัญชาติ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๑ เป็นการได้สัญชาติไทยโดยผลของกฎหมายตั้งแต่วันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑ ซึ่งเป็นวันที่กฎหมายมีผลใช้บังคับโดยไม่ต้องดำเนินการอื่นหรือไม่

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๖) ได้พิจารณาประเด็นปัญหากฎหมายดังกล่าว ประกอบกับข้อเท็จจริงที่เกี่ยวข้องแล้ว เห็นว่า บทบัญญัติตามมาตรา ๒๓^๑ แห่งพระราชบัญญัติสัญชาติ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๑ ประกอบกับแนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับการขอลงรายการสัญชาติไทยในทะเบียนบ้านตามหนังสือกระทรวงมหาดไทย ด่วนมาก ที่ มท ๐๓๐๙.๑/ว๑๕๘๗ ลงวันที่ ๒๒ พฤษภาคม ๒๕๕๑ เป็นการกำหนดรองรับการได้สัญชาติไทยของบุคคลที่เกิดในประเทศไทย

^๑ มาตรา ๒๓ บรรดาบุคคลที่เคยมีสัญชาติไทยเพราะเกิดในราชอาณาจักรไทยแต่ถูกถอนสัญชาติไทยตามประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๓๓๗ ลงวันที่ ๑๓ ธันวาคม พุทธศักราช ๒๕๑๕ ข้อ ๑ และผู้ที่เกิดในราชอาณาจักรไทยแต่ไม่ได้สัญชาติไทยตามประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๓๓๗ ลงวันที่ ๑๓ ธันวาคม พุทธศักราช ๒๕๑๕ ข้อ ๒ รวมถึงบุตรของบุคคลดังกล่าวที่เกิดในราชอาณาจักรไทยก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับและไม่ได้สัญชาติไทยตามมาตรา ๗ ทวิ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติสัญชาติ พ.ศ. ๒๕๐๘ ซึ่งเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติสัญชาติ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๕ ถ้าบุคคลผู้นั้นอาศัยอยู่จริงในราชอาณาจักรไทยติดต่อกันโดยมีหลักฐานทางทะเบียนราษฎร และเป็นผู้มีความประพฤติดีหรือทำคุณประโยชน์ให้แก่สังคมหรือประเทศไทย ให้ได้สัญชาติไทยตั้งแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ เว้นแต่ผู้ซึ่งรัฐมนตรีมีคำสั่งอันมีผลให้เป็นผู้มีสัญชาติไทยแล้วก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

และเคยมีสัญชาติไทยโดยการเกิด แต่ถูกถอนสัญชาติไทยตามข้อ ๑^๒ แห่งประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๓๓๗ ลงวันที่ ๑๓ ธันวาคม พุทธศักราช ๒๕๑๕ บุคคลที่เกิดในประเทศไทยแต่ไม่ได้สัญชาติไทยโดยการเกิดตามข้อ ๒^๓ แห่งประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๓๓๗ฯ และบุตรของบุคคลดังกล่าวที่เกิดในประเทศไทยก่อนวันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑ และไม่ได้สัญชาติไทยตามมาตรา ๗ ทวิวรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติสัญชาติ พ.ศ. ๒๕๐๘ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติสัญชาติ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๕ โดยบุคคลตามมาตรา ๒๓ จะได้สัญชาติไทยก็ต่อเมื่อมีคุณสมบัติครบถ้วนตามเงื่อนไขที่กฎหมายกำหนด กล่าวคือ เป็นบุคคลที่อาศัยอยู่จริงในราชอาณาจักรไทยติดต่อกันโดยมีหลักฐานทางทะเบียนราษฎร และเป็นผู้มีความประพฤติดีหรือทำคุณประโยชน์ให้แก่สังคมหรือประเทศไทย และเห็นว่าบทบัญญัติตามมาตรา ๒๓ วรรคสอง ที่กำหนดให้ผู้มีคุณสมบัติตามวรรคหนึ่ง ยื่นคำขอลงรายการสัญชาติในเอกสารการทะเบียนราษฎรต่อนายทะเบียนอำเภอหรือนายทะเบียนท้องถิ่นตามกฎหมายว่าด้วยการทะเบียนราษฎรแห่งท้องที่ที่ผู้นั้นมีภูมิลำเนาในปัจจุบัน นั้น เป็นเงื่อนไขเกี่ยวกับการกำหนดขั้นตอนเพื่อขอลงรายการสัญชาติไทยในเอกสารการทะเบียนราษฎรและใช้เป็นหลักฐานทางทะเบียนเกี่ยวกับการมีสัญชาติไทยของบุคคลที่มีคุณสมบัติครบถ้วนตามมาตรา ๒๓ สำหรับการดำเนินการต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับผู้คนภายนอก

ด้วยเหตุผลที่กล่าวมาข้างต้น การได้สัญชาติไทยของบุคคลที่มีคุณสมบัติตามมาตรา ๒๓ แห่งพระราชบัญญัติสัญชาติ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๑ จึงเป็นกรณีที่ถูกกฎหมายกำหนดไว้ชัดเจนให้บุคคลได้สัญชาติไทยโดยผลของกฎหมายตั้งแต่วันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑ อันเป็นวันที่กฎหมายมีผลใช้บังคับ โดยมีเงื่อนไขการได้สัญชาติไทยที่ต้องปฏิบัติให้ครบถ้วนตามที่กฎหมายบัญญัติไว้ด้วย

นอกจากนี้ คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๖) มีข้อสังเกตว่า การใช้บังคับกฎหมายว่าด้วยสัญชาติเป็นเรื่องที่มีความสำคัญและมีผลกระทบต่อสิทธิและเสรีภาพของประชาชนกระทรวงมหาดไทยและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องจึงควรให้ความรู้แก่ประชาชนที่ได้รับผลกระทบจากการใช้บังคับกฎหมายเพื่อให้ประชาชนเกิดความเข้าใจเกี่ยวกับสิทธิและหน้าที่ของตนและโดยที่ในการพิจารณา ปรากฏข้อเท็จจริงเพิ่มเติมจากคำชี้แจงของผู้แทนกรมการปกครองว่า ปัญหาในทางปฏิบัติจะเกิดขึ้นกับผู้ยื่นคำขอที่อยู่ระหว่างการรอตรวจพิสูจน์คุณสมบัติเพื่ออนุญาตให้มีการลงรายการสัญชาติไทยในเอกสารการทะเบียนราษฎร เนื่องจากไม่มีหลักฐานแสดงว่า

(ต่อจากเชิงอรรถที่ ๑)

เมื่อพ้นกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ผู้มีคุณสมบัติตามวรรคหนึ่ง ยื่นคำขอลงรายการสัญชาติในเอกสารการทะเบียนราษฎรต่อนายทะเบียนอำเภอหรือนายทะเบียนท้องถิ่นตามกฎหมายว่าด้วยการทะเบียนราษฎรแห่งท้องที่ที่ผู้นั้นมีภูมิลำเนาในปัจจุบัน

^๒ ข้อ ๑ ให้ถอนสัญชาติไทยของบรรดาบุคคลที่เกิดในราชอาณาจักรไทย โดยบิดาเป็นคนต่างด้าวหรือมารดาเป็นคนต่างด้าวแต่ไม่ปรากฏบิดาที่ชอบด้วยกฎหมาย และในขณะที่เกิดบิดาหรือมารดานั้นเป็น

(๑) ผู้ที่ได้รับการผ่อนผันให้พักอาศัยอยู่ในราชอาณาจักรไทยเป็นกรณีพิเศษเฉพาะราย

(๒) ผู้ที่ได้รับอนุญาตให้เข้าอยู่ในราชอาณาจักรไทยเพียงชั่วคราว หรือ

(๓) ผู้ที่เข้ามาอยู่ในราชอาณาจักรไทยโดยไม่ได้รับอนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมือง

ทั้งนี้ เว้นแต่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยพิจารณาเห็นสมควรและสั่งเฉพาะราย

เป็นประการอื่น

^๓ ข้อ ๒ บุคคลตามข้อ ๑ ผู้เกิดในราชอาณาจักรไทยเมื่อประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนี้ใช้บังคับแล้วไม่ได้สัญชาติไทย เว้นแต่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยพิจารณาเห็นสมควรและสั่งเฉพาะรายเป็นประการอื่น

เป็นผู้มีสัญชาติไทย แม้ว่าจะเป็นผู้มีคุณสมบัติครบถ้วนที่จะได้สัญชาติไทยตามมาตรา ๒๓ แห่งพระราชบัญญัติสัญชาติ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๑ กรณีนี้กรรมการปกครองสามารถพิจารณา กำหนดมาตรการทางบริหารที่เหมาะสม เช่น การออกเอกสารให้แก่ผู้ยื่นคำขอสำหรับใช้เป็นหลักฐาน แสดงว่าเป็นผู้ที่อยู่ระหว่างการรอตรวจพิสูจน์ว่ามีคุณสมบัติครบถ้วนตามที่กฎหมายกำหนด เพื่อให้เกิดความชัดเจนเกี่ยวกับสิทธิของผู้ยื่นคำขอและการปฏิบัติงานของกรรมการปกครองต่อไป

(นายอัษฎพร จารุจินดา)

เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

พฤษภาคม ๒๕๕๔